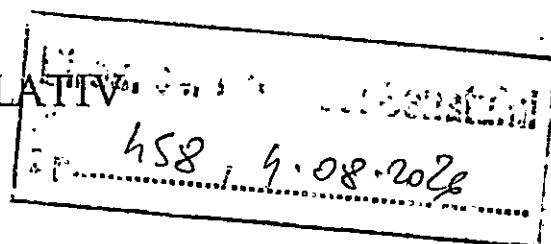

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr. 7/2023 privind susținerea procesului de dezinstituționalizare a persoanelor adulte cu handicap și aplicarea unor măsuri de accelerare a acestuia și de prevenire a instituționalizării, precum și pentru modificarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap

Bireul permanent al Consiliului

465 / 4.08.2026

Analizând propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr. 7/2023 privind susținerea procesului de dezinstituționalizare a persoanelor adulte cu handicap și aplicarea unor măsuri de accelerare a acestuia și de prevenire a instituționalizării, precum și pentru modificarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap (b458/03.08.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/3619/04.08.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D682/04.08.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare, în fapt:
 - completarea Legii nr. 7/2023 privind susținerea procesului de dezinstituționalizare a persoanelor adulte cu dizabilități și aplicarea unor măsuri de accelerare a acestuia și de prevenire a instituționalizării, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative;

- modificarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 569/2026 privind aprobarea Procedurii de acordare a plăților, precum și situațiile de suspendare, modificare și încetare a dreptului la beneficiul pentru locuire și la beneficiul de tranziție pentru persoanele adulte cu handicap.

Potrivit Expunerii de motive, *„proiectul de lege completează Legea nr. 7/2023 prin introducerea anexelor care cuprind normele procedurale privind acordarea beneficiului pentru locuire și a beneficiului de tranziție, precum și modelele de cerere și de dispoziție/decizie utilizate în aplicarea acestora. Mai mult, sunt modificate dispozițiile art. 20² alin. (3) și art. 20³ alin. (3) din Legea nr. 448/2006, în vederea corelării acestora cu soluția legislativă propusă și a instituirii trimiterii la anexa nr. 1 la Legea nr. 7/2023”*.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Raportat la domeniul de reglementare al propunerii, menționăm că este necesar și **avizul Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități**, care, potrivit art. 7 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 234/2022 privind atribuțiile, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități, cu modificările și completările ulterioare, **„avizează, prin Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, proiectele de acte normative cu impact asupra domeniului protecției și promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități”**.

5. În ceea ce privește **Expunerea de motive**, în primul rând, semnalăm caracterul sumar al acesteia, din cuprinsul instrumentului de prezentare și motivare nereieșind ca soluțiile legislative preconizate să fi fost precedate de o temeinică fundamentare, nefiind respectate prevederile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră **„proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă**.

Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne (...)”.

Observăm, aşadar, că nu este respectată structura instrumentului de prezentare şi motivare, prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nefiind prezentate, printre altele, insuficienţele şi neconcordanţele reglementărilor în vigoare, informaţii referitoare la impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât şi pe termen lung (pe 5 ani), şi nici informaţii referitoare la consultările derulate în vederea elaborării propunerii.

Referitor la aceste aspecte, semnalăm că, la paragrafele 80 şi 81 din Decizia nr. 139 din 13 martie 2019, Curtea Constituţională a statuat că **„Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuţie determină, pentru motivele arătate, încălcarea prevederilor din Constituţie cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit căroră, «În România, respectarea Constituţiei, a supremaţiei sale şi a legilor este obligatorie», precum şi ale art. 147 alin. (4) potrivit căroră deciziile Curţii Constituţionale sunt general obligatorii”¹, dar şi a „dispoziţiilor art. 1 alin. (3) din Constituţie, care consacră statul de drept şi principiul dreptăţii”**. De asemenea, s-a reţinut că „Fundamentarea temeinică a iniţiativelor legislative reprezintă o exigenţă impusă de dispoziţiile constituţionale menţionate, întrucât **previne arbitrarul în activitatea de legiferare, asigurând că legile propuse şi adoptate răspund unor nevoi sociale reale şi dreptăţii sociale (...)**”.

În al doilea rând, semnalăm că, deşi în Nota de fundamentare la proiectul de Hotărâre a Guvernului privind de procedură de acordare a plăţilor, precum şi situaţiile de suspendare, modificare şi încetare a dreptului la beneficiul pentru locuire şi la beneficiul de tranziţie pentru persoanele adulte cu handicap, concretizat în Hotărârea Guvernului nr. 569/2026, se precizează că *„Prezentul proiect de hotărâre este elaborat pentru aplicarea dispoziţiilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 90/2025, în cadrul reformelor asumate de România prin Planul Naţional de Redresare şi Rezilienţă (PNRR), Componenta 13 - Reforme sociale, Reforma 2 – Reforma sistemului de protecţie a persoanelor adulte cu dizabilităţi, inclusiv în legătură cu ţinta 383 – Persoane cu dizabilităţi dezinstituţionalizate”*, constatăm că în

¹ Citând pct. 2.21 şi 2.22 din Decizia nr. 682 din 27 iunie 2012.

Expunerea de motive la prezenta propunere nu există niciun fel de mențiune referitoare la reformele asumate de România prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), conducând la concluzia că măsurile propuse nu sunt urgente astfel încât să fie promovate într-o sesiune extraordinară a Parlamentului, în contextul în care soluțiile preconizate necesită o atentă revedere și resistemalizare prin includerea lor într-un proiect de lege, urmat de un proiect de hotărâre a Guvernului, în funcție de rangul normelor.

6. Cu titlu preliminar, semnalăm, în primul rând, că prezenta propunere legislativă conține și prevederi de natura hotărârii Guvernului (unele texte referitoare la procedura efectivă de acordare a plăților), dar și texte care prevăd reglementarea subsidiară la nivel de ordin, deși aspectele de fond sunt de natura legii organice.

În acest context, precizăm că etapele procedurilor efective de acordare/suspendare/modificare/încetare a plăților au natura juridică a unor acte de punere în executare/în aplicare a legilor și nu pot fi stabilite prin acte normative de rangul legii, ci prin acte normative secundare, cum ar fi hotărârea Guvernului sau ordinul conducătorului unui minister sau al președintelui unei autorități/instituții.

Cu titlu de exemplu, precizăm că sunt norme de rangul legii textele preconizate pentru art. 2 alin. (1) și (3), art. 3 alin. (1) și (2) de la **art. I pct. 3**, pentru art. 4 lit. p) și q) de la **art. I pct. 1**, iar de rangul hotărârii Guvernului, textele propuse pentru art. 4 și art. 6 de la **art. I pct. 3**. În cele ce urmează vom identifica și alte exemple în același sens.

De asemenea, menționăm în acest sens, și **art. 108 alin. (2) din Constituție**, potrivit căruia *„Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor”*, respectiv art. 77 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia *„Ordinele cu caracter normativ, instrucțiunile și alte asemenea acte ale conducătorilor ministerelor și ai celorlalte organe ale administrației publice centrale de specialitate sau ale autorităților administrative autonome se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului”*.

În același timp, semnalăm că, prin adoptarea măsurilor de executare a legii printr-un act normativ de rangul legii se **încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat**, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, **principiul ierarhiei actelor normative**, prevăzut la art. 4 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, și, implicit, **principiul legalității**, consacrat la art. 1 alin. (5) din Constituție.

Astfel, în ipoteza în care sunt adoptate **toate** normele prezentei propuneri legislative, în actuala modalitate de legiferare și redactare, se poate ajunge la concluzia că Parlamentul, acționând în acest fel și arogându-și competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea respectivă, ar acționa *ultra vires*, intrând în aria de competență a Guvernului.

Prin urmare, se încalcă **principiul ierarhiei actelor normative**, prevăzut la art. 4 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare și, implicit se pot crea premisele unor vicii de neconstituționalitate, în raport cu prevederile **art. 1 alin. (4) și (5) din Constituția României**, republicată, referitoare la principiile separației puterilor în stat și al respectării legilor.

În acest sens, menționăm că, în jurisprudența constantă² a Curții Constituționale, aceasta s-a pronunțat în sensul că „*acceptarea ideii ca Parlamentul să își poată exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție și transformarea acesteia în autoritate publică executivă*”.

De asemenea, Curtea Constituțională a reținut că: „*Parlamentul, arogându-și competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea urmărite, a încălcat principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, viciu care afectează legea în ansamblu*”.

Pe de altă parte, precizăm că, prin actuala modalitate de reglementare, având în vedere faptul că unele dintre soluțiile legislative propuse nu se reglementează printr-o hotărâre a Guvernului, se creează premisele sustragerii măsurilor preconizate de la controlul judecătoresc, în condițiile art. 126 alin. (6) din Constituție, fiind susceptibilă a încălca prevederile art. 21 și art. 52 din legea fundamentală, care consacră

² Decizia nr.600 din 9 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1.060 din 26 noiembrie 2005, Decizia nr. 970 din 31 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.796 din 22 noiembrie 2007, Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.819 din 21 decembrie 2013, Decizia nr.574 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.889 din 8 decembrie 2014, paragraful 21, sau Decizia nr.777 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1011 din 20 decembrie 2017, paragrafele 24 și 25.

accesul liber la justiție și dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

În acest sens, semnalăm că, în Decizia nr. 457 din 25 iunie 2020, Curtea Constituțională a reținut că, în ceea ce privește hotărârile Guvernului, tocmai în considerarea naturii lor juridice, legiuitorul constituant a prevăzut competența de control a instanțelor de judecată.

Sub acest aspect, Curtea Constituțională a reținut că „*separația puterilor în stat nu înseamnă lipsa unui mecanism de control între puterile statului, ci dimpotrivă, presupune existența unui control reciproc, precum și realizarea unui echilibru de forțe între acestea*”.

Actele puterii executive sunt cenzurate pe calea contenciosului administrativ³.

Aspectul vizat este cu atât mai important cu cât persoanele care vor fi private de dreptul fundamental de acces liber la justiție și la obținerea recunoașterii dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei dacă au fost vătămate într-un drept ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, sunt unele cu adevărat vulnerabile, **persoane cu dizabilități dezinstituționalizate sau aflate în risc de instituționalizare**, motiv pentru care păstrarea soluțiilor de rangul hotărârii Guvernului în proiectul de lege este de natură să aducă atingere dreptului constituțional la protecție al persoanelor cu handicap.

În al doilea rând, semnalăm că **aspecte referitoare la beneficiul pentru locuire și la beneficiul de tranziție (inclusiv cu privire la persoanele care pot primi aceste beneficii și la bugetul din care aceste beneficii se suportă) sunt prevăzute, de lege lata, la art. 20² și 20³ din Legea nr. 448/2006**, fiind introduse chiar prin Legea nr. 7/2023, act normativ asupra căruia se intervine la art. I din propunere. Prin urmare, introducerea unor astfel de prevederi în cuprinsul Legii nr. 7/2023 aduce atingere **principiului unicității reglementării** în materie, prevăzut la art. 14 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 și, implicit, principiului legalității, prevăzut la art. 1 alin. (5) din Constituție.

De asemenea, constatăm că unele texte ale **anexei nr. 1**, prevăzută la **art. I pct. 3** din propunerea legislativă, instituie paralelisme legislative cu prevederi ale Legii nr. 448/2006, aspect contrar art. 16 alin. (1) din Legea nr. 24/2000. De exemplu, art. 2 alin. (1) din anexa nr. 1 reia parțial art. 20² alin. (1) și (2) și art. 20³ alin. (1) și (2) din

³ A se vedea Decizia nr. 594 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 18 iunie 2008.

Legea nr. 448/2006, articole asupra cărora nu se intervine prin prezenta propunere.

În consecință, pentru respectarea principiului separației și echilibrului puterilor în stat, a principiului unicității reglementării în materie, prevăzut la art. 14 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, dar și a principiului legalității, prevăzut la art. 1 alin. (5) din Constituție, a prevederilor art. 108 alin. (2) din legea fundamentală și a principiului ierarhiei actelor normative, prevăzut la art. 4 din Legea nr. 24/2000, precum și pentru evitarea paralelismului legislativ, interzis de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, este necesar ca **situațiile de suspendare, modificare și încetare a dreptului la beneficiul pentru locuire și la beneficiul de tranziție**⁴ (prevăzute în **Anexa nr. 1**, propusă la art. I pct. 3 din proiect) să fie reglementate prin **Legea nr. 448/2006**, iar **procedura de acordare a plăților** (inclusiv **anexele nr. 2 și 3**, care conțin modele de cereri, respectiv de dispoziții/decizii, precum și orice alte aspecte procedurale) să fie reglementată la nivel infralegal, **prin hotărâre a Guvernului**, adoptată de către un Guvern cu puteri depline.

Totodată, precizăm că definițiile propuse la **art. 1 pct. 1**, pentru expresiile „persoana dezinstituționalizată” și „persoana aflată în risc de instituționalizare”, ar trebui introduse tot în cuprinsul Legii nr. 448/2006, observație formulată, de altfel, în avizul Consiliului Legislativ nr. 687/23.07.2026, referitor la proiectul de Hotărârea Guvernului privind de procedura de acordare a plăților, precum și situațiile de suspendare, modificare și încetare a dreptului la beneficiul pentru locuire și la beneficiul de tranziție pentru persoanele adulte cu handicap, concretizat în Hotărârea Guvernului nr. 569/2026, care se propune a fi abrogată la art. III din proiect.

Prin urmare, este necesar ca soluțiile preconizate prin **propunerea legislativă să fie revăzute și reformulate în integralitate**, mai ales din punctul de vedere al rangului actelor normative, dar și pentru a îndeplini criteriile privind calitatea actelor normative.

Astfel, prin redactarea propusă, trebuie respectate prevederile art. 6 alin. (1) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările

⁴ Observația a fost formulată de Consiliul Legislativ și la pct. 7.2 din avizul nr. 1103/30.12.2025, referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative, concretizat în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2025 prin care au fost modificate art. 20² și 20³ din Legea nr. 448/2006.

și completările ulterioare, potrivit cărora „*Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă*”.

De asemenea, proiectul trebuie să se conformeze prevederilor cuprinse în aceeași lege la art. 8 alin. (4) teza I - „*Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*” - și la art. 36 alin. (1) „*Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc (...)*”.

Referitor la aceste aspecte, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri, statuând că „*una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative*”, orice act normativ trebuind „*să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat*” și că „*respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție*”⁵.

7. Formulăm, în continuare, unele **observații de fond** cu privire la soluțiile prezentei propuneri, care, în actuala redactare, printre altele, nu răspund exigențelor Legii nr. 24/2000, aducând atingere principiului legalității în componenta referitoare la calitatea actelor normative:

7.1. La **art. I**, prin care se intervine asupra **Legii nr. 7/2023**, la **pct. 1**, la textul propus pentru **art. 4 lit. p)**, referitor la definiția expresiei „persoană dezinstituționalizată”, este necesară revederea și reformularea sintagmei improprii „a trecut de la îngrijirea instituțională”.

La **lit. q)**, semnalăm că definiția expresiei „persoană aflată în risc de instituționalizare” este neclară, prin folosirea sintagmelor „din cauza condițiilor sociale, medicale și psihologice” și „din cauza condițiilor sociale, medicale și psihologice **în care trăiește în comunitate**”, neînțelegându-se dacă cele două sintagme vizează aceleași condiții.

Totodată, din actuala redactare nu este clar dacă, pentru a încadra o persoană în categoria persoanelor aflate în risc de instituționalizare,

⁵ A se vedea paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr. 22/2016 care trimite la Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96”.

sunt avute în vedere, cumulativ, toate cele trei condiții (sociale, medicale și psihologice) sau este suficientă oricare dintre acestea.

Mai mult decât atât, **toate condițiile concrete sociale, medicale și psihologice** a căror existență dau naștere la vocația persoanei de a deveni beneficiar al măsurilor propuse **sunt categoric de rangul legii organice**, acestea necesitând a fi în mod clar și exhaustiv prevăzute, neputând fi stabilite „în baza metodologiei de evaluare a nevoilor individuale de viață în comunitate, aprobată prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități”, așa cum se preconizează în teza a doua a definiției; prin urmare și această teză necesită revedere și reformulare.

7.2. La pct. 3 anexa nr. 1:

7.2.1. La art. 1, semnalăm că textul nu se corelează cu titlul anexei în ceea ce privește obiectul procedurii ce este reglementată în anexa nr. 1. Astfel, dacă în titlu se face vorbire despre procedura de **acordare a plăților**, la art. 1 se precizează că „Prezenta procedură reglementează **acordarea, plata**”, acordarea și plata fiind operațiuni distincte.

7.2.2. La art. 2 alin. (3), referitor la sintagma „inclusiv cele care beneficiază de servicii de locuire asistată în comunitate pentru viață independentă”, pentru respectarea principiului nediscriminării, este de analizat dacă beneficiul pentru locuire se poate acorda și persoanelor încadrate în grad de handicap grav, accentuat sau mediu, aflate în risc de instituționalizare care beneficiază de servicii de locuire asistată în comunitate pentru viață independentă, dat fiind că, potrivit alin. (1), beneficiul pentru locuire nu se acordă persoanelor încadrate în grad de handicap grav, accentuat sau mediu care părăsesc centrele rezidențiale publice și beneficiază de măsuri de protecție de tip servicii de locuire asistată în comunitate pentru viață independentă.

7.2.3. La art. 4, precizăm că exprimarea „În aplicarea prevederilor prezentei legi” este specifică actelor de punere în executare.

7.2.4. La art. 7, nu sunt stabilite criteriile pe baza cărora se acordă beneficiul de locuire, acesta preconizându-se a fi acordat „pe baza evaluării nevoilor individuale de viață în comunitate efectuată de serviciile de evaluare complexă a persoanelor adulte cu handicap”, în absența unor prevederi legale primare, care să le permită o asemenea evaluare. Prin urmare, textul necesită dezvoltare prin prevederea elementelor obiective pe baza cărora se face evaluarea.

În plus, norma este neclară prin folosirea sintagmei „în vederea administrării unei locuințe”, întrucât nu se înțelege ce aspecte sunt avute în vedere.

Observația este valabilă și pentru **art. 8** cu privire la acordarea beneficiului de tranziție.

7.2.5. După prevederea în lege a criteriilor menționate mai sus, în funcție de care se evaluează eligibilitatea acordării beneficiilor, semnalăm că soluțiile promovate la **art. 9** sunt în mod cert de rangul hotărârii Guvernului, referindu-se la acte administrative, care nu pot fi sustrate controlului judecătoresc.

7.2.6. La **art. 10**, textul este imprecis prin folosirea sintagmei „pe baza documentelor justificative”, fără identificarea acestora, nici măcar prin trimitere la altă normă din proiect, eventual la **art. 13**, dacă aceasta a fost intenția normativă.

Observația este valabilă și pentru **art. 11 alin. (1)**.

La **alin. (3)**, este necesară revederea sintagmei „nu poate încheia în mod individual un contract”, aceasta neavând o semnificație juridică.

7.2.7. La **art. 11 alin. (3)**, textul necesită reformulare, deoarece situațiile de urgență/criză survenite în primele 12 luni de la integrarea în comunitate, nu pot fi stabilite potrivit metodologiei de evaluare a nevoilor individuale de viață în comunitate, **ci trebuie stabilite în mod univoc prin lege.**

7.2.8. La **art. 12 alin. (1) lit. j)**, care reglementează „extrasul de cont bancar al beneficiarului”, ca document necesar pentru acordarea beneficiilor, și la **art. 13 alin. (4)**, unde se prevede că plata beneficiului pentru locuire și/sau a beneficiului de tranziție se face în contul bancar deschis pe numele persoanei adulte cu handicap îndreptățită, semnalăm că soluțiile propuse implică cheltuieli suplimentare în sarcina beneficiarilor, respectiv **persoane cu handicap care părăsesc centrele rezidențiale publice și persoana cu handicap aflată în risc de instituționalizare**, cu administrarea respectivului cont bancar sau diverse comisioane.

Precizăm că, în acest context, sunt aplicabile considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 859/2009, respectiv: „**Obligarea personalului din instituțiile publice de a primi drepturile salariale prin intermediul cardului condiționează folosința acestor «bunuri» de existența bancomatelor și automat de voința unor persoane juridice private (bănci), care percep pentru eliberarea banilor anumite comisioane.** În aceste condiții, se ajunge la micșorarea

drepturilor salariale ale persoanelor din instituțiile publice, fără a se ține cont de consimțământul acestora. Mai mult, titularii cardurilor nu pot folosi și dispune de drepturile lor salariale în orice situație, fiind ținuti de limitarea zilnică a retragerilor sumelor de bani al căror plafon este stabilit de bancă. Or, nici chiar legiuitorul nu poate limita un drept, decât doar pentru un interes de utilitate publică, și nicidecum pentru un interes privat”.

7.2.9. La art. 13 alin. (2) lit. b) - d), menționăm că nu se înțelege de ce pentru plata beneficiului pentru locuire și/sau a beneficiului de tranziție sunt necesare documente suplimentare față de cele prevăzute la art. 12 alin. (1) pentru acordarea beneficiilor.

La **lit. b)**, precizăm că textul este neclar, neînțelegându-se ce contracte sunt avute în vedere.

La **lit. d)**, nu este clar ce bunuri și servicii sunt vizate.

7.2.10. La art. 16, precizăm că normele din Legea nr. 448/2006, la care se trimite, nu prevăd valori de referință, ci valori sau cuantumuri. Mai mult, norma este de rangul hotărârii Guvernului.

7.2.11. La art. 19, semnalăm că, din actuala redactare a textului „*drepturile cuvenite pentru luna în care s-a produs decesul*”, nu reiese cu claritate dacă sunt avute în vedere atât beneficiul pentru locuire, cât și beneficiul de tranziție și nici dacă sunt vizate drepturi cuvenite, care au și fost plătite, sau doar drepturi cuvenite, care nu au mai fost plătite.

Precizăm că, potrivit art. 20² alin. (1) din Legea nr. 448/2006, beneficiul pentru locuire se acordă lunar, acesta reprezentând „*suma de bani acordată de direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului sub formă de indemnizație lunară, în valoare de un salariu minim brut pe țară*”, în timp ce beneficiul de tranziție, potrivit art. 20³ alin. (1) din Legea nr. 448/2006, are valoarea maximă a două salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată și se acordă „*pentru plata unor servicii la pregătirea și la transferul dintr-un centru rezidențial în comunitate, inclusiv în situații de urgență sau criză survenite în primele 12 luni de la dezinstituționalizare*”.

În plus, dacă sunt avute în vedere drepturile cuvenite, care nu au fost plătite, intervenind decesul beneficiarului, nu se mai justifică nici plata acestora și, cu atât mai mult, nici utilizarea acestora pentru acoperirea unor cheltuieli.

7.2.12. La anexa nr. 3, semnalăm că nu toate situațiile sunt asemănătoare, astfel încât să se prevadă un singur model de

dispoziție/decizie și ar trebui reglementate cel puțin două: unul privind acordarea și plata, altul pentru suspendare/modificare/încetare.

7.2.13. La **art. II**, unde se preconizează modificarea **art. 20² alin. (3) și art. 20³ alin. (3)** din Legea nr. 448/2006, în sensul trimiterii la anexa nr. 1 la Legea nr. 7/2023, anexă care la momentul avizării nu este în vigoare, ci face parte chiar din prezentul proiect, modalitatea de redactare a trimiterii fiind contrară normelor de tehnică legislativă, precizăm că este necesară revederea textului.

În altă ordine de idei, semnalăm că toate aspectele de rangul legii referitoare la acordare de drepturi, suspendare, modificare, încetare a acestora trebuie să se regăsească, în acord cu principiul unicității reglementării, în Legea nr. 448/2006, și nu în anexa la Legea nr. 7/2023, aspectele fiind deja precizate mai sus.

8. Cu prilejul revederii integrale a prezentului proiect și a resistemizării acestuia, prin păstrarea în cuprinsul proiectului de lege a normelor de natura legii și promovarea unei hotărâri a Guvernului cuprinzând procedura efectivă de acordare a beneficiilor, propunem a fi avute în vedere și următoarele **observații de tehnică legislativă**:

a) referitor la intervențiile de la **pct. 2 și 3 ale art. I**, unde se preconizează introducerea normei de apartenență a anexelor nr. 1 - 3 la actul normativ de bază, respectiv completarea actului normativ de bază cu cele trei noi anexe, semnalăm faptul că în cuprinsul Legii nr. 7/2023 nu se regăsesc temeiuri-cadru care să facă legătura cu respectivele anexe.

Precizăm că, potrivit regulilor de tehnică legislativă, fiecare anexă trebuie să aibă un temei-cadru în corpul actului normativ și să se refere exclusiv la obiectul determinat prin textul de trimitere, între acesta din urmă și fiecare anexă fiind necesar să existe o strânsă corelare, anexa dezvoltând textul de trimitere din corpul actului normativ.

Prin urmare, proiectul ar trebui să cuprindă inclusiv intervenții asupra anumitor norme din cadrul Legii nr. 7/2023, care să devină temeiuri-legale pentru aceste anexe.

Pe de altă parte, având în vedere că la **art. II** se preconizează modificarea **art. 20² alin. (3) și art. 20³ alin. (3)** din Legea nr. 448/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul ca normele să facă trimitere la anexa nr. 1 din Legea nr. 7/2023, este de analizat dacă soluția legislativă nu ar trebui să constea în introducerea respectivelor anexe chiar în Legea nr. 448/2006, astfel încât temeiurile-cadru să se regăsească chiar în actul normativ respectiv. În

acest caz, va fi necesară revederea **art. I** din proiect, care ar urma să dispună doar completarea art. 4 din Legea nr. 7/2023.

b) la **pct. 3**, la textul propus pentru **anexa nr. 1**:

- la **art. 1**, sintagma „art. 20² și art. 20³” se va scrie sub forma „**art. 20² și 20³**”, observație valabilă pentru toate situațiile similare;

- la **art. 2**, este necesară revederea marcajului celui de-al doilea alineat, care va fi identificat cu cifra „**(2)**” în loc de „(3)”;

- la **art. 5**, este necesară revederea trimiterii la „art. 1 alin. (2) și (3)”, aceasta fiind imprecisă. Totodată, pentru o completă informare asupra Legii nr. 190/2018, după titlul acesteia se va insera mențiunea „**cu modificările ulterioare**”;

- la **art. 6**, nefiind la prima menționare în cuprinsul anexei nr. 1, este necesară eliminarea titlului Legii nr. 448/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- la **art. 8**, după sintagma „Legea nr. 448/2006” se va insera mențiunea „**republicată, cu modificările și completările ulterioare**”, observație valabilă pentru toate cazurile similare;

- la **art. 9 alin. (2)**, sintagma „din prezenta lege” se va înlocui cu sintagma „**din lege**”, observație valabilă pentru toate cazurile similare, iar la **alin. (5)**, sintagma „în termen de maximum 10 de zile” se va scrie „**în termen de 10 zile**”;

- la **art. 10 alin. (2)**, se impune revederea trimiterii la „art. 2 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 51/2006 privind serviciile comunitare de utilități publice, cu modificările și completările ulterioare, republicată”, aceasta fiind imprecisă, deoarece textul menționat nu cuprinde un „alin. (4)”. În plus, în acord cu uzanțele redacționale, sintagma „Legea nr. 51/2006 privind serviciile comunitare de utilități publice, cu modificările și completările ulterioare, republicată” ar trebui redată sub forma „**Legea privind serviciile comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare**”;

- la **art. 12 alin. (1) lit. a)**, sintagma „prevăzut la Anexa nr. 2 la prezenta Lege” se va reda sub forma „**prevăzut în anexa nr. 2 la lege**”, observație valabilă pentru toate cazurile similare, iar la **alin. (2)**, sintagma „documentele alin. (1) lit. b) - j)” se va scrie „**documentele prevăzute la alin. (1) lit. b) - j)**”;

- la **art. 13 alin. (4)**, abrevierea „DGASPC” se va redacta *in extenso*;

- la **art. 15 alin. (1) lit. a)**, sintagma „din Cod civil” se va înlocui cu sintagma „din **Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare**”, trimiterile ulterioare la acest act normativ urmând a se realiza sub forma „**Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare**”; la **alin. (4)** este necesară revederea și reformularea sintagmei „de la data acesteia”, observație valabilă și pentru **art. 16 alin. (2)**.

c) la **art. III**, în acord cu uzanțele redacționale și pentru o corectă informare legislativă, propunem reformularea textului, astfel:

„**Art. III. - Hotărârea Guvernului nr. 569/2026 privind aprobarea Procedurii de acordare a plăților, precum și situațiile de suspendare, modificare și încetare a dreptului la beneficiul pentru locuire și la beneficiul de tranziție pentru persoanele adulte cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 28 iulie 2026, se abrogă**”.

PREȘEDINTE
Florin TORDACHE

București
Nr. 714/04.08.2026